

Porkkalan kartanon jättiagaavet

Porkkalan kartanon tunnuskasvi

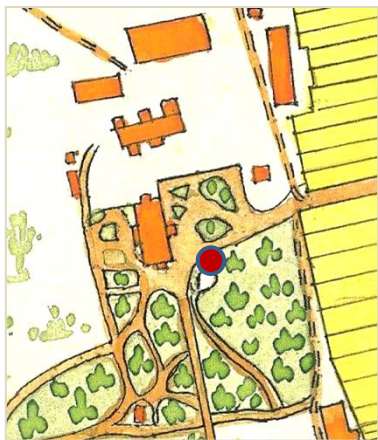
Jättiagaave (*Agave americana*)

Jättiagaave on parsakasvien (*Asparagaceae*) heimon kuuluva mehikasvi. Jättiagaaven arvellaan olevan kotoisin Meksikon seuduilta, mutta koristekasvina sitä tavataan ympäri maailmaa.

Ominaisuudet

Luonnossa kasvavan jättiagaaven teräväpiikkiset ja kauniisti kuvioituneet lehdet voivat olla kahden metrin mittaisia. Kasvi elää vuosikymmeniä ja kukkii vain kerran. Pian kukinnan jälkeen se kuolee.

Jättiagaaven lehdistä saadaan kuitua mm. köysiin. Kasvista erittyvää nestettä käytetään siirapin sekä Meksikon kansallisjuoman, pulquen, valmistukseen.

Sijainti

Seitsemästä jättiagaavesta viisi istutetaan päärakennuksen edessä olevalle istutusalueelle. Kaksi kasvia reunustaa päätyportaikkoo. Istutusalue on merkitty karttaan punaisella pisteellä.

Historiallisen puutarhan tunnuskasvi edustaa kohteen alkuperäistä tai vanhaa kasvillisuutta. Tunnuskasvi lisää ymmärrystä vanhojen kasvien arvosta osana historiallista puutarhaa. Tunnuskasvi-statuksen myöntää Suomen kansallinen kasvigeenivara-ohjelma, www.luke.fi/kasvigeenivarat

Lähteet:

Junikka, L. (toim.) 2007. Lomakasvio; Suni, K. 2002. Opinnäytetyö. Historiallisten puutarhojen konservointi, esimerkkikohteena Porkkalan kartano; <http://www.cactuspedia.info> (viit. 15.6.2015); <http://www.puutarhajapuisto.net> (viit. 13.5.2015) Tiedonannot: Alanko, P. ja Väre, H. 6.5.2014 Haastattelu: Anniina Rikala, 2014 ja 2015 Kuvat: Hilla Taavila, Porkkalan kartano; Merja Hartikainen, Luke Kartta: Porkkalan kartanon peltoviljelykartta. n. 1850

Kasvin erityisyys

Eksoottiset kaktukset, agaavet ja palmut yleistyivät kartanoissa 1800- ja 1900-lukujen vaihteessa kasviharrastuksen, botanismin, tultua muotiin. Kasvihuoneiden ansiosta kaukasiakin lajeja pystyttiin kasvattamaan ja käyttämään kartanopuutarhojen suosimissa kuvioistutuksissa.

Porkkalan kartanon lähes satavuotiaat jättiagaavet on tuonut tilan entinen omistaja August Laurell 1920-luvulla Saksan-matkoiltaan. Jättiagaavejen hoitokäytännöt ovat pysyneet samoina Laurellin ajoista: Syksyisin agaavet kääritään kangasliinoihin ja talvetaataan valoisassa paikassa. Alkukesällä kasvit kaivetaan ruukkuineen vettä läpäisevään maahan.

Suomen oloissa jättiagaave tarvitsee huolellista hoitoa. Agaavejen erityisyydestä ja tärkeydestä Porkkalan kartanolle kertoo paljon niiden selviytyminen viime vuosisadan sodista, pula-ajasta ja pakkastalvista.